

[Askjær Jørgensen]

Hvis man går ud og studerer forholdet ude i det pulserende liv, vil man kunne se, at der er titusindvis af arbejdsløse borgere, fordi man har ventet 15–20 år for længe med at løse dette problem. Et enkelt tilfælde for at illustrere det:

En virksomhed i Jylland – et installatørfirma – kører brandgodt op til 1977–78, så får man den gode idé, at man vil lave det om til aktieselskab, for man skal også have gennemført et generationsskifte, man skal prøve at få sønnerne med ind på den ene eller den anden måde. Man kommer igennem hele maskineriet, hvorefter man ligger med en regning på næsten 400.000 kr. i ekstra skatter på grund af denne omdannelse. Siden har det jo ikke været så godt i byggebranchen, og nu står virksomheden altså i den situation, at hvis den skal betale den skattepåligning, vil den gå i stykker.

Mit spørgsmål til ministeren er, om det er muligt at gøre noget som helst med tilbagevirkende kraft, eller om virksomheden skal dø. Nu nævnte jeg, at der var tale om byggebranchen, og det er nok ikke så nemt at gøre noget dér, hvor afsætningsmulighederne er meget trange. Spørgsmålet gælder imidlertid også alle mulige andre brancher, altså også for produktioner, der har større chancer, og hvor der er større afsætningsmuligheder.

De forslag, vi diskuterer her, er pressen åbenbart ikke så interesseret i, men det er forslag, der i allerhøjeste grad bevirker, at den ungskov, vi har haft, af mindre erhvervsvirksomheder, kan notere, at man tager et stort skridt i retning af, at de får samme rettigheder som resten af befolkningen. Da jeg selv har været igennem en virksomhedsomdannelse og har levet i den situation sammen med andre små virksomheder i 25–30 år, synes jeg faktisk, at det på vegne af de små virksomheder var nødvendigt at notere, at vi nu kan få det igennem. Det er godt, vi får det igennem, men det er også rimeligt, vi siger, at de, der har forhindret, at det skete for 15–20 år siden, burde skamme sig lidt.

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Føjhel):

Jeg takker for den positive måde, disse lovforslag er modtaget på. At hr. Lykkesoft er tilfreds med forslagernes fremsættelse, deres principielle indhold og den enkle formu-

lering, må jeg jo erkende ikke har været dagens store politiske overraskelse.

Det er rigtigt, at problemet om hovedaktionærbeskatningen er et problem, som har stor betydning for vurdering af denne lovgivning, og det er rigtigt, at det er et problem, som burde have været løst for længe siden. Jeg tror, alle skatteministre har følt det, men problemet er kompliceret og svært at løse. Men jeg regner bestemt med, at jeg i løbet af nogle uger kan fremsætte ét forslag til løsning af problemet. Det er muligt, der findes andre, men man må bare erkende, at vi ikke kan løse hovedaktionærproblemet 100 pct. således, at alle de synspunkter, man kunne anlægge på et sådant problem, kan tages i betragtning.

Jeg har forstået diskussionen i eftermiddag på den måde, at den tilslutning, der er til dette lovforslag, er en tilslutning og et udtryk for en god vilje til også med åbent sind at søge at få løst hovedaktionærproblemet.

Det andet problem, nemlig spørgsmålet om værdiansættelse af stiftertilgodehavender, når man opererer uden for den situation, der er skildret i lovforslaget, er måske nok et problem. Jeg ved ikke, hvor stort det er, og jeg mener ikke, det har direkte forbindelse med netop dette lovforslag, men jeg er da meget villig til at diskutere spørgsmålet i udvalget.

Dette forslag er ikke, som hr. Rahbæk Møller sagde, et forsøg på at skabe nye fradrag. Det er et forsøg på at løse en situation, som trænger sig på af en række grunde. Som jeg har sagt i fremsættelsestalen, er det måske ikke noget, der er så praktisk i dag, som det ville have været for nogle år siden, men der er dog nogle situationer, hvor det kan være nyttigt at forenkle reglerne.

Vi har forenklet reglerne, og jeg tror faktisk ikke, at de tåler en så stor forenkling som den, hr. Glistrup foreslog. Der er tale om, at man sælger sine aktiver, man sælger sin virksomhed og skulle i virkeligheden betale skat i et vist omfang af fortjenesten. Nu kan man sælge det til et aktieselskab og udskyde beskatningen, men samtidig kommer man jo ind under de mildere regler, som aktieselskabsbeskatningsloven giver for beskatning. Jeg tror ikke, man behøver at være skatteakrobat – hvordan sådan en person i øvrigt ser ud – for at forstå, at en 40 pct.s aktieselskabsskat til opsparing af midler er